

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. kovo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Autorių teisės ir gretutinės teisės informacinėje visuomenėje – Direktyva 2001/29/EB – 3 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „viešas paskelbimas“ – Autorių teisių saugomo kūrinio įterpimas į trečiojo asmens interneto svetainę kadravimo (angl. „framing“) būdu – Kūrinys, kuris autorių teisių turėtojo leidimu laisvai prieinamas licenciatu interneto svetainėje – Naudojimo sutarties sąlyga, pagal kurią reikalaujama, kad licenciatas imtųsi veiksmingų techninių kovos su kadravimu priemonių – Teisėtumas – Pagrindinės teisės – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnis ir 17 straipsnio 2 dalis“

Byloje C-392/19

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2019 m. balandžio 25 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. gegužės 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

VG Bild-Kunst

prieš

Stiftung Preußischer Kulturbesitz

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, kolegijų pirmininkai J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, A. Prechal, M. Ilešič (pranešėjas), L. Bay Larsen, N. Piçarra, A. Kumin ir N. Wahl, teisėjai T. von Danwitz, M. Safjan, D. Šváby, I. Jarukaitis ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorė M. Krausenböck, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. gegužės 25 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *VG Bild-Kunst*, atstovaujamos *Rechtsanwälte C. Czychowski* ir *V. Kraetzig*,
- *Stiftung Preußischer Kulturbesitz*, atstovaujamo *Rechtsanwalt N. Rauer*,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos *A.-L. Desjonquères* ir *A. Daniel*,
- Europos Komisijos, atstovaujamos *T. Scharf* ir *V. Di Bucci* ir *J. Samnadda*,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su 2020 m. rugsėjo 10 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230; klaidų ištaisymas OL L 314, 2008 11 25, p. 16) 3 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *VG Bild-Kunst*, Vokietijos kolektyvinio autorių teisių vaizduojamųjų menų srityje administravimo asociacijos, ir *Stiftung Preußischer Kulturbesitz* (toliau – SPK), Vokietijos kultūros paveldo fondo, ginčą dėl to, kad *VG Bild-Kunst* atsisakė sudaryti su SPK licencinę sutartį dėl jo kūrinių katalogo naudojimo, neįtraukiant nuostatų, pagal kurią SPK, kaip licenciatas, naudodamas toje sutartyje nurodytus saugomus kūrinius ir objektus, įsipareigoja įgyvendinti veiksmingas technines kovos su trečiųjų asmenų vykdomu šių saugomų kūrinių ir objektų kadrovimu (angl. „framing“) priemones.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2001/29

- 3 Direktyvos 2001/29 3, 4, 9, 10, 23 ir 31 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
 - „(3) Siūlomas derinimas padės įgyvendinti keturias vidaus rinkos laisves ir yra susijęs su pagrindinių teisės, ypač nuosavybės teisės, įskaitant intelektinę nuosavybę, saviraiškos laisvės ir visuomenės intereso principų laikymusi.
 - (4) Suderinta teisinė autorių teisių ir gretutinių teisių sistema, padidindama teisinį aiškumą ir nustatydamą aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį, skatins esmines investicijas į kūrybingumą ir novatoriškumą <...>.
- <...>
- (9) Kiekvienas autorių teisių ir gretutinių teisių derinimas turi būti grindžiamas aukšto lygio apsauga, nes tokios teisės yra labai svarbios intelektinei kūrybai. Jų apsauga padeda užtikrinti kūrybingumo palaikymą ir plėtojimą autorių, atlikėjų, prodiuserių, vartotojų, kultūros, pramonės ir apskritai visuomenės labui. Dėl to intelektinė nuosavybė yra pripažinta sudedamąja nuosavybės dalimi.
- (10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms („on-demand“) tiekti, yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

<...>

(23) Ši direktyva turėtų dar labiau suderinti autoriaus teisę viešai paskelbti kūrinį. Ši teisė turėtų būti suprantama plačiai, kaip apimanti bet kokią viešą paskelbimą visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama. Ši teisė turėtų apimti bet kokią kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją. Ši teisė neturėtų būti taikoma jokiems kitiems veiksams.

<...>

(31) Turi būti išlaikyta derama pusiausvyra tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų teisių ir interesų, taip pat tarp įvairių kategorijų teisių turėtojų ir saugomų objektų naudotojų. Valstybių narių nustatytos ir šiuo metu egzistuojančios išimtys ir teisių apribojimai turi būti iš naujo įvertinti atsižvelgiant į naują elektroninę terpę. Egzistuojantys išimčių ir tam tikrų teisių apribojimų skirtumai turi tiesioginį neigiamą poveikį autorių teisių ir gretutinių teisių vidaus rinkos veikimui. Tokie skirtumai galėtų dar labiau išryškėti numatant tolesnę kūrinų tarpvalstybinio naudojimo ir tarptautinės veiklos plėtrą. Siekiant užtikrinti deramą vidaus rinkos veikimą, tokios išimtys ir apribojimai turėtų būti darniau apibrėžti. Jų derinimo laipsnis turėtų būti grindžiamas jų poveikiu sklandžiam vidaus rinkos veikimui.“

4 Šios direktyvos 3 straipsnyje „Teisė viešai paskelbti kūrinius ir teisė kitus objektus padaryti viešai prieinamus“ nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią savo kūrinų viešą skelbimą laidais ar bevielėmis ryšio priemonėmis, įskaitant savo kūrinų padarymą viešai prieinamais tokiu būdu, kad visuomenės nariai galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.

<...>

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos teisės nebus išnaudotos jokių šiame straipsnyje nustatytu viešo paskelbimo ar padarymo viešai prieinam[o] veiksmu.“

5 Direktyvos 2001/29 6 straipsnio „Įsipareigojimai dėl techninių apsaugos priemonių“ 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės nustato tinkamą teisinę apsaugą nuo bet kokių veiksmingų techninių priemonių šalinimo ar vengimo, kuriuos atitinkamas asmuo daro žinodamas ar turėdamas pagrindo žinoti, kad jis to tikslo siekia.

<...>

3. Šioje direktyvoje „techninės apsaugos priemonės“ – tai bet kokia technologija, įtaisas ar sudedamoji dalis, kurie normaliai veikdami turi paskirti užkirsti kelią arba riboti veiksmus, atliekamus su kūriniais ar kitais objektais, kurių neleidžia įstatymų numatytų autorių teisių ar teisių, gretutinių autorių teisėms, turėtojai arba [1996 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos] direktyvos 96/9/EB [dėl duomenų bazių teisinės apsaugos (OL L 77, 1996, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 459)] III skyriuje nu[m]atytos *sui generis* teisių turėtojai. Techninės apsaugos priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomo kūrinio ar kito objekto naudojimą teisių turėtojas kontroliuoja taikydamas priėjimo [prieigos] kontrolės arba apsaugos procesą, pvz., kodavimą, elementų perstatymą arba kitą kūrinio ar objekto transformaciją arba kopijų kontrolės mechanizmą, užtikrinantį siekiamą apsaugą.“

Direktyva 2014/26/ES

- 6 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje (OL L 84, 2014, p. 72) 16 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų derybos dėl licencijų naudoti teises teikimo vyktų sąžiningai. Kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojai vienas kitam pateikia visą reikalingą informaciją.

2. Licencijų teikimo sąlygos grindžiamos objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Kai kolektyvinio administravimo organizacijos teikia licencijas, jos neprivalo kitų internetinių paslaugų atveju kaip precedentu vadovautis anksčiau su naudotoju sutartomis sąlygomis, kai tas naudotojas teikia naujos rūšies paslaugą, kuri Sąjungos visuomenei prieinama trumpiau nei trejus metus.

Teisių turėtojai gauna atitinkamą atlyginimą už jų teisių naudojimą. Išimtinių teisių ir teisių į atlyginimą tarifai turi būti pagrįsti, *inter alia*, atsižvelgiant į teisių naudojimo prekyboje ekonominę vertę, kūrinių bei kitų objektų pobūdį ir naudojimo sritį, taip pat kolektyvinio administravimo organizacijos teikiamos paslaugos ekonominę vertę. Kolektyvinio administravimo organizacijos informuoja atitinkamą naudotoją apie naudojamus tų tarifų nustatymo kriterijus.“

Vokietijos teisė

- 7 *Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte* (Autorių teisių ir gretutinių teisių apsaugos įstatymas) 19a straipsnyje nustatyta, kad autorių teisių saugomi kūriniai padaromi viešai prieinami tik gavus teisių turėtojų leidimą.
- 8 *Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten durch Verwertungsgesellschaften – Verwertungsgesellschaftengesetz* (Autorių teisių ir gretutinių teisių valdymo, kurį atlieka kolektyvinio teisių administravimo asociacijos, įstatymas) (toliau – VGG) 34 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad kolektyvinio teisių administravimo asociacijos privalo kiekvienam teisių, kurių valdymas joms patikėtas, naudojimo licencijos prašančiam asmeniui ją suteikti pagrįstomis sąlygomis.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 9 SPK valdo *Deutsche Digitale Bibliothek* (toliau – DDB), skaitmeninę biblioteką, skirtą kultūros ir žinių srities medžiagai saugoti, kuri tinkle sujungia Vokietijos kultūros ir mokslo įstaigas.
- 10 DDB interneto svetainėje yra nuorodos į dalyvaujančių įstaigų interneto portaluose saugomą skaitmeninį turinį. Tačiau pati DDB, kaip „skaitmeninė vitrina“, saugo tik miniatiūras (angl. „thumbnails“), t. y. nuotraukų, kurių dydis, palyginti su originalaus objekto dydžiu, yra sumažintas, versijas. Vartotojui spustelėjus vieną iš šių miniatiūrų, jis nusiunčiamas į atitinkamo DDB svetainėje esančio objekto puslapį, kuriame yra didesnė (440 x 330 pikselių rezoliucijos) atitinkamos miniatiūros versija. Spustelėjus šią padidintą miniatiūrą arba pasinaudojus vaizdo padidinimo funkcija „lightbox“ lange rodoma didesnė – didžiausios 800 x 600 pikselių rezoliucijos – miniatiūros versija. Be to, mygtukas „Rodyti objektą pirminėje svetainėje“ susietas su tiesioginiu saitų į įstaigos, kuri patalpino atitinkamą objektą, interneto svetainę, t. y. arba į šios svetainės pagrindinį puslapį, arba į su šiuo objektu susijusį puslapį.

- 11 Prieš sudarydama su SPK licencinę sutartį dėl savo kūrinių miniatiūrų katalogo naudojimo *VG Bild-Kunst* reikalavo įtraukti nuostatą, pagal kurią licenciatas, naudodamas šia sutartimi saugomus kūrinius ir objektus, įsipareigojo įgyvendinti veiksmingas technines kovas su trečiųjų asmenų vykdomu šių saugomų kūrinių ir objektų miniatiūrų, rodomų DDB interneto svetainėje, kadavimu priemones.
- 12 Manydama, kad tokia sutarties nuostata nėra pagrįsta atsižvelgiant į autorių teisių srityje taikytinus teisės aktus, SPK pateikė *Landgericht Berlin* (Berlyno apygardos teismas, Vokietija) ieškinį, juo reikalavo pripažinti, kad *VG Bild-Kunst* privalo suteikti SPK minėtą licenciją, nesusiejant jos su reikalavimu įgyvendinti tokias technines priemones.
- 13 Šį ieškinį *Landgericht Berlin* (Berlyno apygardos teismas) atmetė. SPK pateikęs apeliacinį skundą, to teismo sprendimą panaikino *Kammergericht Berlin* (Berlyno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija). Savo kasaciniu skundu *VG Bild-Kunst* prašo atmesti SPK ieškinį.
- 14 *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) pažymi, kad, pirma, pagal VGG 34 straipsnio, kuriuo perkeltas Direktyvos 2014/26 16 straipsnis, 1 dalies pirmą sakinį kolektyvinio teisių administravimo asociacijos privalo kiekvienam teisių, kurių valdymas joms patikėtas, naudojimo licencijos prašančiam asmeniui ją suteikti pagrįstomis sąlygomis.
- 15 Antra, jurisprudencijoje, suformuotoje laikotarpiu, kai buvo taikomi VGG panaikinti nacionalinės teisės aktai, nustatyta, kad jurisprudencijoje, kuri, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, vis dar yra svarbi, buvo nuspręsta, kad kolektyvinio teisių administravimo asociacijos gali išimties tvarka nevykdyti savo pareigos ir atsisakyti suteikti teisių, kurių valdymas joms patikėtas, naudojimo licenciją, tačiau toks atsisakymas negali būti piktnaudžiavimas monopolium ir atmetant prašymą dėl licencijos suteikimo turi būti galimybė tokį sprendimą pagrįsti viršesniais teisėtais interesais. Šiuo klausimu, siekiant nustatyti, ar taikoma objektyviai pagrįsta išimtis, reikėtų įvertinti suinteresuotųjų asmenų interesus, atsižvelgiant į įstatymo tikslą ir tikslą, kurio siekiama kolektyvinio teisių administravimo asociacijoms nustatant šią pagrindinę pareigą.
- 16 Kasacinio skundo baigtis priklausys nuo to, ar, priešingai, nei nusprendė apeliacinis teismas, teisių turėtojo (šiuo atveju *VG Bild-Kunst*) sutikimu prieinamo kūrinio įterpimas į trečiojo asmens interneto svetainę, pavyzdžiui, DDB svetainę, kadavimo būdu yra viešas kūrinio paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, jei kūrinys įterpiamas apeinant apsaugos priemones nuo kadavimo, kurių ėmėsi teisių turėtojas arba kurias taikyti jis įpareigojo licenciatą. Jeigu taip būtų, *VG Bild-Kunst* narių teisės galėtų būti pažeistos, o licencijos suteikimą SPK *VG Bild-Kunst* galėtų pagrįstai susieti su sąlyga, kad licencinėje sutartyje SPK įsipareigoja įgyvendinti tokias apsaugos priemones.
- 17 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, kai miniatiūros į trečiojo asmens interneto svetainę įterpiamos kadavimo būdu, apeinant technines apsaugos priemones, kurių ėmėsi ar kurias taikyti įpareigojo teisių turėtojas, toks įterpimas yra naujas viešas paskelbimas. Jei taip nebūtų, teisė viešai paskelbti kūrinių internete, priešingai, nei nurodyta Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 3 dalyje, *de facto* būtų išnaudota, kai tik šis kūrinys būtų padarytas laisvai prieinamas visiems vartotojams interneto svetainėje, gavus teisių turėtojo leidimą, nesuteikiant šiam teisių turėtojui galimybės kontroliuoti savo kūrinių naudojimą ekonominiais tikslais ir užsitikrinti tinkamą dalyvavimą ši kūrinių naudojant tokiais tikslais.
- 18 Kadangi vis dėlto kilo abejonių dėl atsakymo į šį klausimą, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su kadavimo praktika (2014 m. spalio 21 d. Nutartis *BestWater International*, C-348/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2315) ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 11 straipsnyje užtikrinama saviraiškos ir informacijos laisve skaitmeninėje erdvėje (2016 m. rugšėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 45 punktą), t. y. į

jurisprudenciją, iš kurios matyti, kad hipersaitai prisideda prie interneto gero veikimo ir keitimosi nuomonėmis bei informacija, *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar laisvai prieinamoje interneto svetainėje esančio kūrinio įterpimas, teisių turėtojui leidus, į trečiojo asmens svetainę kadrovimo būdu yra viešas kūrinio paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29/EB 3 straipsnio 1 dalį, jei kūrinys įterpiamas apeinant apsaugos priemones nuo kadrovimo, kurių ėmėsi arba kurias taikyti įpareigojo teisių turėtojas?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 19 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad autorių teisių saugomų kūrinių, kurie autorių teisių turėtojo leidimu padaryti viešai prieinami laisvai pasiekiamoje kitoje interneto svetainėje, įterpimas į trečiojo asmens tinklalapį naudojant kadrovimo techniką yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šie kūriniai įterpiami apeinant apsaugos priemones nuo kadrovimo, kurių ėmėsi arba kurias taikyti įpareigojo šis teisių turėtojas.
- 20 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės turi užtikrinti autoriams išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokį savo kūrinių viešą paskelbimą laidais ar belaidžio ryšio priemonėmis, įskaitant jų padarymą viešai prieinamų tokiu būdu, kad kiekvienas galėtų juos pasiekti individualiai pasirinktoje vietoje ir pasirinktu laiku.
- 21 Pagal šią nuostatą autoriai turi prevencinio pobūdžio teisę, kuri jiems suteikia galimybę įsiterpti tarp galimų jų kūrinių naudotojų ir viešo paskelbimo, kuri šie naudotojai gali ketinti atlikti, siekiant uždrausti tokį paskelbimą (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 22 Nagrinėjamu atveju pirmiausia pažymėtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 10 punkto, pagrindinė byla iš esmės susijusi su skaitmeniniu atgaminimu naudojant saugomų kūrinių miniatiūras, kurių dydis, palyginti su originaliu dydžiu, yra, be kita ko, sumažintas.
- 23 Viena vertus, reikia pažymėti, kad, kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagrindinės bylos šalys neginčia, kad SPK numatytas į *VG Bild-Kunst* katalogą įeinančių autorių teisių saugomų kūrinių miniatiūrų, kurias saugoja SPK, paskelbimas yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, todėl tam reikia gauti teisių turėtojų leidimą.
- 24 Vis dėlto, kadangi SPK atsisakė įgyvendinti priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią šių miniatiūrų kadrovimui trečiųjų asmenų interneto svetainėse, reikia nustatyti, ar toks kadrovimas savaime laikytinas viešu paskelbimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, o tai, jei taip būtų, leistų *VG Bild-Kunst*, kaip autorių teisių administravimo asociacijai, įpareigoti SPK įgyvendinti šias priemones.
- 25 Kita vertus, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 120 punkte, nagrinėjamų kūrinių dydžio pakeitimas neturi reikšmės vertinant, ar kūrinys viešai paskelbtas, jeigu galima matyti originalius šio kūrinio elementus, o tai pagrindinėje byloje turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 26 Kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, turi, kaip pabrėžta šios direktyvos 23 konstatuojamojoje dalyje, būti suvokiama plačiai, kaip apimanti bet kokį kūrinio transliavimą ar retransliavimą laidais ar

- bevielėmis priemonėmis, įskaitant transliavimą per radiją ar televiziją, visuomenės nariams, nesantiems toje vietoje, iš kurios skelbiama (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 49 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Iš Direktyvos 2001/29 4, 9 ir 10 konstatuojamųjų dalių matyti, kad jos pagrindinis tikslas yra nustatyti aukšto lygio autorių apsaugą, leidžiančią jiems gauti teisingą atlygį už jų kūrinių naudojimą, visų pirma kai jie viešai paskelbiami (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimą *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 18 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 28 Be to, iš minėtos direktyvos 3 straipsnio 3 dalies matyti, kad, leidus saugomus kūrinius įtraukti į viešą paskelbimą, taip neišnaudojama teisė leisti ar drausti kitu būdu viešai skelbti šiuos kūrinius (2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *ITV Broadcasting ir kt.*, C-607/11, EU:C:2013:147, 23 punktą).
- 29 Kaip ne kartą nusprendė Teisingumo Teismas, sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, apima du kumuliacinius elementus, t. y. kūrinių „paskelbimą“ ir šio kūrinių paskelbimą „viešai“ (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. spalio 28 d. Sprendimo *BY (Fotografiniai įrodymai)*, C-637/19, EU:C:2020:863, 22 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 30 Pirma, bet koks veiksmas, kai naudotojas, visiškai suvokdamas savo elgesio pasekmes, suteikia prieigą prie saugomų kūrinių, gali būti laikomas paskelbimo veiksmu pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2020 m. spalio 28 d. Sprendimo *BY (Fotografiniai įrodymai)*, C-637/19, EU:C:2020:863, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 31 Antra, tam, kad saugomi kūriniai patektų į sąvokos „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal minėtą nuostatą, taikymo sritį, jie turi būti realiai paskelbti visuomenei, nes toks paskelbimas apima neapibrėžtą potencialių adresatų skaičių (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 66 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija), o tai reiškia pakankamai didelį žmonių skaičių (2017 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *VCAST*, C-265/16, EU:C:2017:913, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 32 Tam, kad būtų laikomas „viešai paskelbtu“, saugomas kūrinys dar turi būti paskelbtas taikant specialų techninį būdą, kuris skirtųsi nuo naudotų iki šiol, arba, jei nesiskiria, jis turi būti paskelbtas naujai visuomenei, t. y. visuomenei, į kurią autorių teisių turėtojai dar neatsižvelgė, kai leido pirmą kartą paskelbti savo kūrinių viešai (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Nederlands Uitgeversverbond ir Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 70 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 33 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad sąvoka „viešas paskelbimas“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, apima individualų vertinimą (2017 m. birželio 14 d. Sprendimo *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, 23 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 34 Atliekant tokį vertinimą svarbu atsižvelgti į kelis papildomus, nesavarankiškus ir tarpusavyje susijusius kriterijus. Todėl šiuos kriterijus reikia taikyti tiek atskirai, tiek atsižvelgiant į jų tarpusavio sąveiką, nes įvairiose konkrečiose situacijose jų intensyvumas gali labai skirtis (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Stim ir SAMI*, C-753/18, EU:C:2020:268, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Konkrečiai kalbant, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, pirma, kadravimo technika, kuri leidžia interneto svetainės puslapį padalyti į kelis rėmus ir viename iš jų, naudojant galimą spustelėti nuorodą ar įterptą interneto nuorodą (angl. „inline linking“), rodyti elementą iš kitos svetainės, siekiant paslėpti nuo šios svetainės naudotojų pirminę aplinką, kuriai šis elementas priklauso, reiškia viešo paskelbimo veiksmą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 30 ir

31 punktuose nurodytą jurisprudenciją, nes dėl šios technikos rodomas elementas padaromas prieinamas visiems potencialiems šios interneto svetainės naudotojams (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimą *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 20, 22 ir 23 punktus).

- 36 Antra, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti: kadangi kadravimo technikai naudojamas techninis būdas yra tas pats, kaip ir jau naudotas saugomam kūrinii viešai paskelbti pirminėje interneto svetainėje, t. y. internete, šis paskelbimas neatitinka sąlygos būti kūrinii paskelbtam naujai visuomenės daliai, ir kadangi toks paskelbimas nėra „viešas“ paskelbimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį, autorių teisių turėtojų leidimo tokiam paskelbimui nereikia (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimą *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 24–30 punktus).
- 37 Vis dėlto reikia pažymėti, kad ši jurisprudencija buvo grindžiama faktine išvada, jog prieigai prie atitinkamų kūrinių pirminėje interneto svetainėje nebuvo taikoma jokių ribojimo priemonių (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 26 punktas ir 2014 m. spalio 21 d. Nutarties *BestWater International*, C-348/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2315, 16 ir 18 punktai). Taigi, nesant tokių priemonių, Teisingumo Teismas laikėsi nuomonės, jog padarydamas savo kūrinį laisvai prieinamą viešai arba leisdamas jį padaryti prieinamą viešai teisių turėtojas nuo pat pradžių laikė visus interneto vartotojus visuomene ir taip sutiko, kad patys tretieji asmenys atliktų šio kūrinio paskelbimo veiksmus.
- 38 Taigi, esant situacijai, kai autorius iš anksto aiškiai ir be išlygų sutinka, kad jo straipsniai būtų paskelbti leidėjo interneto svetainėje, beje, netaikant techninių priemonių, ribojančių prieigą prie šių kūrinių iš kitų interneto svetainių, iš esmės gali būti laikoma, kad šis autorius leido paskelbti minėtus kūrinius visiems interneto vartotojams (2016 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Soulier ir Doke*, C-301/15, EU:C:2016:878, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Kita vertus, remiantis šio sprendimo 33 ir 34 punktuose primintu reikalavimu individualiai įvertinti sąvoką „viešas paskelbimas“, šio sprendimo 37 punkte pateiktas Teisingumo Teismo vertinimas neturėtų būti taikomas, kai teisių turėtojas nuo pat pradžių nustato ar įpareigoja taikyti ribojimo priemones, susijusias su jo kūrinio paskelbimu.
- 40 Kalbant konkrečiai, jeigu nuoroda, kurią galima spustelėti, leidžia svetainės, kur yra ši nuoroda, naudotojams apeiti ribojimo priemones, taikomas svetainėje, kurioje yra saugomas kūrinys, siekiant apriboti viešą prieigą ir suteikti ją tik pastarosios svetainės abonentams, ir tai yra priemonė, be kurios šie naudotojai neturėtų prieigos prie skelbiamų kūrinių, visus minėtus naudotojus reikia laikyti nauja visuomenės dalimi, į kurią autorių teisių turėtojai neatsižvelgė, kai iš pradžių leido paskelbti kūrinius, todėl tokiam viešam paskelbimui reikia šių autorių teisių turėtojų leidimo. Be kita ko, taip yra tuo atveju, kai atitinkamas kūrinys nebeprieinamas visuomenei svetainėje, kurioje jis buvo iš pradžių paskelbtas, arba kai jis nuo šiol šioje svetainėje skelbiamas tik ribotai visuomenės daliai, tačiau su juo galima susipažinti kitoje interneto svetainėje, neturint autorių teisių turėtojų leidimo (2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.*, C-466/12, EU:C:2014:76, 31 punktas).
- 41 Pagrindinė byla susijusi būtent su situacija, kai autorių teisių turėtojas siekia, kad licencijos suteikimas priklausytų nuo priemonių, ribojančių kadravimą, įgyvendinimo, taip norėdamas apriboti prieigą prie jo kūrinių iš kitų nei jo licenciatų interneto svetainių. Tokiomis aplinkybėmis negali būti laikoma, jog šis teisių turėtojas sutiko, kad tretieji asmenys gali laisvai paskelbti jo kūrinius viešai.
- 42 Taigi, remiantis šio sprendimo 38 punkte nurodyta jurisprudencija, pažymėtina, kad, imdamasis techninių priemonių, kuriomis ribojama prieiga prie jo kūrinių iš kitų interneto svetainių nei ta, kurioje jis leido paskelbti kūrinius viešai, arba įpareigodamas savo licenciatas taikyti tokias priemones autorių teisių turėtojas, kaip galima teigti, išreiškė valią leisti su išlygomis paskelbti šiuos kūrinius viešai internete, taip siekdamas apriboti visuomenės dalį, kuriai skirti šie kūriniai, nurodant tik konkrečios interneto svetainės naudotojus.

- 43 Taigi tuo atveju, kai autorių teisių turėtojas ėmėsi kadravimą ribojančių priemonių ar jas taikyti įpareigojo savo licenciatams, kad būtų apribota prieiga prie jo kūrinių iš kitų nei jo licenciatų interneto svetainių, veiksmas, kai pirmą kartą kūrinys padaromas prieinamas pirminėje interneto svetainėje, ir veiksmas, kai antrą kartą tas kūrinys padaromas prieinamas naudojant kadravimo techniką, yra skirtingi viešo paskelbimo būdai ir kiekvienam iš jų būtina gauti atitinkamų teisių turėtojų leidimą (pagal analogiją žr. 2017 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *VCAST* (C-265/16, EU:C:2017:913, 49 punktą).
- 44 Šiuo klausimu nei iš 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Svensson ir kt.* (C-466/12, EU:C:2014:76), nei iš 2014 m. spalio 21 d. Nutarties *BestWater International* (C-348/13, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2315) negalima daryti išvados, kad hipersaitų į saugomus kūrinius, kurie laisvai prieinami kitoje interneto svetainėje, bet be šių kūrinių autorių teisių turėtojų leidimo, pateikimas interneto svetainėje nėra „viešas paskelbimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalį. Priešingai, tais sprendimais patvirtinta tokio leidimo svarba atsižvelgiant į šią nuostatą, kurioje aiškiai numatyta, kad kiekvienas kūrinių viešo paskelbimo veiksmas turi būti leidžiamas autorių teisių turėtojo (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 43 punktą).
- 45 Tos pačios išvados taikomos ir tuo atveju, kai, autorių teisių turėtojui leidus, trečiasis asmuo viešai paskelbia saugomus kūrinius, laisvai prieinamus tam tikrose interneto svetainėse, nors šis teisių turėtojas ėmėsi techninių priemonių, kuriomis, naudojant kadravimo techniką, ribojama prieiga prie šių kūrinių iš kitų interneto svetainių, arba tokias priemones taikyti įpareigojo savo licenciatams, taip siekdamas apriboti visuomenės dalį, kuriai skirti šie kūriniai, nurodant tik pirminės interneto svetainės naudotojus.
- 46 Reikia patikslinti, kad, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą interneto veikimą, autorių teisių turėtojui negali būti leidžiama riboti savo sutikimą kitaip nei veiksmingomis techninėmis priemonėmis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 6 straipsnio 1 ir 3 dalis (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 23 d. Sprendimo *Nintendo ir kt.*, C-355/12, EU:C:2014:25, 24, 25 ir 27 punktus). Iš tiesų, nesant tokių priemonių, galėtų būti sudėtinga, visų pirma privatiems asmenims, patikrinti, ar šis teisių turėtojas ketino drausti savo kūrinių kadravimą. Toks patikrinimas tampa dar sudėtingesnis, kai dėl teisių į šiuos kūrinius yra išduotos sublicencijos (pagal analogiją žr. 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, 46 punktą).
- 47 Be to, kaip generalinis advokatas nurodė savo išvados 73 ir 84 punktuose, tokiomis aplinkybėmis visuomenės dalį, į kurią autorių teisių turėtojas atsižvelgė, leisdamas paskelbti savo kūrinių interneto svetainėje, kurioje jis iš pradžių buvo paskelbtas, sudaro tik tos svetainės naudotojai, o ne svetainės, kurioje kūrinys buvo vėliau patalpintas be šio teisių turėtojo leidimo, naudotojai ar kiti interneto vartotojai (pagal analogiją žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimą *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 35 punktą).
- 48 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, reikia manyti, kad tokiomis aplinkybėmis autorių teisių saugomo kūrinių įterpimas į trečiojo asmens interneto svetainę naudojant kadravimo techniką ir autorių teisių turėtojo leidimu padarymas šio kūrinių viešai prieinamo laisvai pasiekiamoje kitoje interneto svetainėje turi būti vertinamas kaip „tokio kūrinių padarymas prieinamo naujai visuomenei“.
- 49 Tiesa, negalima neatsižvelgti į tai, kad hipersaitai, nepaisant to, ar jie naudojami pasitelkiant kadravimo techniką, ar ne, prisideda prie tinkamo interneto, kuris turi ypatingą reikšmę Chartijos 11 straipsnyje užtikrinamai saviraiškos ir informacijos laisvei, veikimo ir prie keitimosi nuomonėmis ir informacija šiame tinkle, kuriam būdinga turėti didžiulį informacijos kiekį (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Spiegel Online*, C-516/17, EU:C:2019:625, 81 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 50 Vis dėlto požiūris, kad autorių teisių turėtojas, net ir tuo atveju, jei nustatė priemones, ribojančias jo kūrinių kadrovimą, turėtų būti davęs sutikimą bet kokiam minėtų kūrinių viešo paskelbimo veiksmui, kurį atlieka trečiasis asmuo visų interneto vartotojų naudai, pažeistų šio teisių turėtojo išimtinę teisę leisti arba uždrausti bet kokią jo kūrinių viešą paskelbimą, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 ir 3 dalyse.
- 51 Kaip savo išvados 100 ir 101 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, autorių teisių turėtojas negali būti priverstas rinktis vieną iš variantų, t. y. arba toleruoti situaciją, kai kitas subjektas be leidimo naudoja jo kūrinių, arba pačiam jo nebenaudoti, prireikus sudarant licencinę sutartį.
- 52 Jeigu būtų manoma, kad kūrinio, kuris prieš tai turint autorių teisių turėtojo leidimą buvo paskelbtas kitoje interneto svetainėje, įterpimas į trečiojo asmens tinklalapį naudojant kadrovimo techniką, net jei šis teisių turėtojas ir ėmėsi apsaugos nuo kadrovimo priemonių arba įpareigojo jas taikyti, nėra laikomas šio kūrinio padarymu viešai prieinamo naujai visuomenei, tai reikštų, kad yra taikoma teisės viešai paskelbti išnaudojimo taisyklė (pagal analogiją žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 32 ir 33 punktus).
- 53 Tokia taisyklė ne tik prieštarautų Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 3 dalies formuluotei, bet taip pat neleistų minėtam teisių turėtojui reikalauti teisingo atlyginimo už naudojimąsi jo kūriniu, priminto šios direktyvos 10 konstatuojamojoje dalyje, nors Teisingumo Teismas yra priminęs, kad intelektinės nuosavybės apsauga konkrečiai siekiama, be kita ko, nagrinėjamų teisių turėtojams užtikrinti galimybę komerciškai eksploatuoti saugomų objektų pateikimą ir apyvartą ir pateikimą naudotis, išduodant licenciją, už kurią sumokamas tinkamas atlyginimas už kiekvieną saugomų objektų panaudojimą (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 54 Taigi dėl tokio kūrinio įterpimo naudojant kadrovimo techniką, kai autorių teisių turėtojas negali remtis teisėmis, numatytomis Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalyje, pažeidžiama šios direktyvos 3 ir 31 konstatuojamosiose dalyse nurodyta pusiausvyra, kuri turi būti užtikrinama skaitmeninėje erdvėje tarp, viena vertus, autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų suinteresuotumo jų intelektinės nuosavybės teisių apsauga, užtikrinama Chartijos 17 straipsnio 2 dalyje, ir, kita vertus, saugomų objektų naudotojų interesų ir pagrindinių teisių, ypač jų saviraiškos ir informacijos laisvės, užtikrinamos Chartijos 11 straipsnyje, bei visuomenės intereso apsaugos (pagal analogiją žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimą *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, 41 punktą).
- 55 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad autorių teisių saugomų kūrinių, kurie autorių teisių turėtojo leidimu padaryti viešai prieinami laisvai pasiekiamoje kitoje interneto svetainėje, įterpimas į trečiojo asmens tinklalapį naudojant kadrovimo techniką yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šie kūriniai įterpiami apeinant apsaugos priemones nuo kadrovimo, kurių ėmėsi arba kurias taikyti įpareigojo šis teisių turėtojas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 56 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad autorių teisių saugomų kūrinių, kurie autorių teisių turėtojo leidimu padaryti viešai prieinami laisvai pasiekiamoje kitoje interneto svetainėje, įterpimas į trečiojo asmens tinklalapį naudojant kadravimo techniką yra viešas paskelbimas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šie kūriniai įterpiami apeinant apsaugos priemones nuo kadravimo, kurių ėmėsi arba kurias taikyti įpareigojo šis teisių turėtojas.

Parašai.